

Jurisprudentie

ARREST VAN HET HOF (Zesde kamer)

15 november 2018*

„Prejudiciële verwijzing – Verplichte verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven – Richtlijn 72/166/EEG – Artikel 3, lid 1 – Begrip ‚deelneming aan het verkeer van voertuigen‘ – Ongeval met twee op een parkeerterrein gestalde voertuigen – Materiële schade aan een voertuig veroorzaakt door een passagier van het voertuig ernaast die het portier ervan opent”

In zaak C-648/17,

betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 VWEU, ingediend door de Augstākā tiesa (hoogste rechterlijke instantie, Letland) bij beslissing van 13 november 2017, ingekomen bij het Hof op 20 november 2017, in de procedure

„**BTA Baltic Insurance Company**” AS, voorheen „Balcia Insurance” SE,

tegen

„**Baltijas Apdrošināšanas Nams**” AS,

wijst

HET HOF (Zesde kamer),

samengesteld als volgt: A. Arabadjiev (rapporteur), president van de Tweede kamer, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, C. G. Fernlund en S. Rodin, rechters,

advocaat-generaal: Y. Bot,

griffier: A. Calot Escobar,

gezien de stukken,

gelet op de opmerkingen van:

- „BTA Baltic Insurance Company” AS, vertegenwoordigd door E. Matveja en W. Stockmeyer,
- „Baltijas Apdrošināšanas Nams” AS, vertegenwoordigd door A. Pečērica,
- de Letse regering, vertegenwoordigd door I. Kucina en V. Soņeca als gemachtigden,
- de Italiaanse regering, vertegenwoordigd door G. Palmieri als gemachtigde, bijgestaan door P. Garofoli, avvocato dello Stato,

* Procestaal: Lets.

- de Poolse regering, vertegenwoordigd door B. Majczyna als gemachtigde,
 - de Europese Commissie, vertegenwoordigd door K.-P. Wojcik en A. Sauka als gemachtigden,
- gelet op de beslissing, de advocaat-generaal gehoord, om de zaak zonder conclusie te berechten,
het navolgende

Arrest

- 1 Het verzoek om een prejudiciële beslissing betreft de uitlegging van artikel 3, lid 1, van richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (PB 1972, L 103, blz. 1; hierna: „Eerste richtlijn”).
- 2 Dit verzoek is ingediend in het kader van een geding tussen „BTA Baltic Insurance Company” AS, voorheen „Balčia Insurance” SE (hierna: „BTA”), en „Baltijas Apdrošināšinas Nams” AS (hierna: „BAN”) over de terugbetaling van een door BTA aan een van haar klanten betaalde verzekeringsvergoeding.

Toepasselijke bepalingen

Unierecht

- 3 Bij richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (PB 2009, L 263, blz. 11) zijn met name de Eerste richtlijn en de Tweede richtlijn (84/5/EEG) van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (PB 1984, L 8, blz. 17; hierna: „Tweede richtlijn”) ingetrokken. Gelet op de datum van de feiten van het hoofdgeding zijn hierop niettemin de ingetrokken richtlijnen van toepassing.
- 4 In artikel 1 van de Eerste richtlijn was bepaald:

„In de zin van deze richtlijn moet worden verstaan onder:

[...]

2. benadeelden: zij die recht hebben op vergoeding van door voertuigen veroorzaakte schade;

[...]”
- 5 Artikel 3, lid 1, van deze richtlijn luidde:

„Iedere lidstaat treft, onverminderd de toepassing van artikel 4, de nodige maatregelen opdat de wettelijke aansprakelijkheid met betrekking tot de deelneming aan het verkeer van voertuigen die gewoonlijk op zijn grondgebied zijn gestald, door een verzekering is gedekt. De dekking van de schade alsmede de voorwaarden van deze verzekering worden in deze maatregelen vastgesteld.”

6 In artikel 2, lid 1, van de Tweede richtlijn stond te lezen:

„Iedere lidstaat neemt de nodige maatregelen, opdat alle wettelijke bepalingen of contractuele clausules in een verzekeringspolis, afgegeven overeenkomstig artikel 3, lid 1, van [de Eerste richtlijn], op grond waarvan van de verzekering is uitgesloten het gebruik of het besturen van voertuigen:

- door personen die daartoe niet uitdrukkelijk of stilzwijgend gemachtigd zijn, of
- door personen die geen rijbewijs hebben om het betrokken voertuig te besturen, of
- door personen die de wettelijke technische vereisten inzake de toestand en veiligheid van het betrokken voertuig niet in acht hebben genomen,

voor de toepassing van artikel 3, lid 1, van [de Eerste richtlijn] geacht worden niet te gelden inzake aanspraken van derden die slachtoffer zijn van een ongeval.

[...]”

7 In artikel 3 van deze richtlijn was bepaald:

„De familieleden van de verzekeringsnemer, van de bestuurder of van enig ander persoon die bij een ongeval wettelijk aansprakelijk wordt gesteld en daarvoor door de in artikel 1, lid 1, bedoelde verzekering is gedekt, kunnen voor wat betreft hun lichamelijk letsel niet op grond van deze verwantschap worden uitgesloten van het recht op een uitkering.”

Lets recht

8 Artikel 1 van de Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likums (wet inzake de verplichte verzekering wettelijke aansprakelijkheid van de eigenaars van motorrijtuigen ter omzetting van de Eerste richtlijn en de Tweede richtlijn; hierna: „wet inzake de verplichte verzekering”) luidt:

„Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

[...]

2. verzekerde gebeurtenis: een verkeersongeval waarvoor in de betaling van een verzekeringsvergoeding wordt voorzien.

[...]”

9 Artikel 3 van deze wet bepaalt:

„1. Het voorwerp van de verplichte verzekering is de wettelijke aansprakelijkheid van de eigenaar van het voertuig of van de gebruiker ervan (hierna: ‚wettelijke aansprakelijkheid van de eigenaar’) voor schade aan derden ten gevolge van een verkeersongeval.

2. Elke eigenaar van een voertuig verzekert de wettelijke aansprakelijkheid van de eigenaar voor elk voertuig dat in het verkeer wordt gebracht, door het afsluiten van een passende verzekeringsovereenkomst. [...]”

10 Artikel 18 van deze wet is als volgt verwoord:

„Wanneer zich een verzekerde gebeurtenis voordoet, herstelt de wettelijke aansprakelijkheidsverzekeraar van de eigenaar van het schadeveroorzakende voertuig [...], de aan derden bij een verkeersongeval toegebrachte schade [...], binnen de aansprakelijkheidsgrenzen van de verzekeraar.”

11 Artikel 25, lid 1, van deze wet luidt:

„Schade aan goederen van derden bij een verkeersongeval is schade veroorzaakt door:

1) de beschadiging of vernietiging van een voertuig;

[...]”

12 In artikel 31, lid 10, van de wet inzake de verplichte verzekering wordt het volgende bepaald:

„Indien een andere verzekeringsmaatschappij de veroorzaakte schade op grond van een vrijwillige verzekeringsovereenkomst heeft vergoed, zal de verzekeraar die de wettelijke aansprakelijkheid van de eigenaar van het schadeveroorzakende voertuig bij een verkeersongeval heeft verzekerd [...], het bedrag van de vergoeding die in overeenstemming met de in deze wet vastgestelde procedures is berekend en betaald, terugbetalen.”

13 Artikel 1 van de Ceļu satiksmes likums (wet inzake de verkeersveiligheid) luidt als volgt:

„In de wet worden de volgende begrippen gebruikt:

[...]

5) verkeer: betrekkingen die ontstaan uit verplaatsingen over de weg, al dan niet door middel van voertuigen;

[...]

7) verkeersongeval: een ongeval dat zich voordoet in het kader van het verkeer, waarbij ten minste een voertuig is betrokken en ten gevolge waarvan een persoon overlijdt of lichamelijke schade lijdt, of zich schade aan goederen van een natuurlijke of rechtspersoon of schade aan het milieu voordoet, alsook een ongeval dat zich voordoet op een andere plaats waar het rijden met een voertuig mogelijk is en waarbij een voertuig is betrokken.”

14 Artikel 44 van deze wet bepaalt:

„1. Schade veroorzaakt door een overtreding van deze wet of een andere regeling inzake verkeersveiligheid moet worden vergoed.

2. De eigenaar van een voertuig of de bezitter ervan is aansprakelijk voor schade die is veroorzaakt door het gebruik van het voertuig, tenzij hij bewijst dat de schade het gevolg is van overmacht, opzet of grove nalatigheid van het slachtoffer zelf of een andere omstandigheid die hem volgens de wet vrijstelt van aansprakelijkheid.

[...]”

Hoofdeding en prejudiciële vragen

- 15 Op 24 oktober 2008 heeft de passagier van een voertuig dat geparkeerd stond op het parkeerterrein van een supermarkt (hierna: „eerste voertuig”) bij het openen van het rechterachterportier de linkerachterzijde van het voertuig ernaast (hierna: „tweede voertuig”) beschadigd.
- 16 De eigenaar van het tweede voertuig en de bestuurder van het eerste voertuig hebben op de plaats van het ongeval een minnelijke auto-ongevalsaangifte ingevuld, waarin de bestuurder van het eerste voertuig zijn schuld erkende en bevestigde dat de passagier van het eerste voertuig het tweede voertuig met het portier van het eerste voertuig had geraakt.
- 17 BTA had een vrijwillige verzekeringsovereenkomst gesloten met de eigenaar van het tweede voertuig. De wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van het eerste voertuig aanleiding kan geven, was verzekerd door BAN.
- 18 BTA heeft haar klant, eigenaar van het tweede voertuig, op grond van de met hem gesloten verzekeringsovereenkomst een bedrag van 47,42 Letse lats (LVL) (ongeveer 67,47 EUR) betaald, hetgeen overeenkomt met de kosten voor het herstel van de schade aan dit voertuig na aftrek van de franchise. Deze vennootschap heeft vervolgens BAN verzocht de gemaakte kosten te vergoeden.
- 19 BAN heeft geweigerd deze kosten te vergoeden en daarbij aangevoerd dat een ongeval dat zich voordoet tussen twee stilstaande voertuigen niet kan worden beschouwd als een „verzekerde gebeurtenis” in de zin van de wet inzake de verplichte verzekering.
- 20 BTA heeft vervolgens BAN gedagvaard met het oog op de terugbetaling van de vergoeding die zij aan de eigenaar van het tweede voertuig had betaald. De rechter in eerste aanleg en de rechter in hoger beroep hebben haar vordering toegewezen.
- 21 Op een door BAN ingestelde hogere voorziening heeft de Augstākā tiesa (hoogste rechterlijke instantie, Letland) bij arrest van 28 maart 2014 het in hoger beroep gewezen arrest wegens ontoereikende motivering vernietigd.
- 22 De Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (regionale rechter Riga, afdeling civiele zaken, Letland), waarnaar de zaak was terugverwezen, heeft bij arrest van 20 mei 2014 de vordering van BTA afgewezen op grond dat er enkel sprake is van een verkeersongeval wanneer ten minste één van de betrokken voertuigen in beweging is en dat bijgevolg de bij BAN verzekerde gebeurtenis zich in deze zaak niet heeft voorgedaan. Deze rechter heeft voorts geoordeeld dat niet de bestuurder van het eerste voertuig wettelijk aansprakelijk is voor de schade aan het tweede voertuig, maar de passagier van dit voertuig.
- 23 BTA heeft tegen dit arrest cassatieberoep ingesteld bij de Augstākā tiesa. Ter onderbouwing van haar cassatieberoep voert zij met name aan dat de uitlegging van het begrip „verzekerde gebeurtenis” door de Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija indruist tegen de doelstelling van bescherming van slachtoffers van ongevallen veroorzaakt door motorrijtuigen, die wordt nagestreefd door de Unieregeling inzake de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het vervoer van dergelijke voertuigen aanleiding kan geven, dat het gebruik van een dergelijk voertuig onder het begrip „deelneming aan het verkeer van voertuigen” kan vallen, zelfs indien het voertuig stilstaat, en dat, aangezien de eigenaar van een voertuig aansprakelijk is voor schade die door zijn passagiers aan derden wordt berokkend bij het gebruik van dat voertuig, deze schade wordt gedekt door de wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor dat voertuig.

- 24 De verwijzende rechter wenst te vernemen of het openen van het portier van een geparkeerd voertuig een „gebruik van een voertuig dat overeenstemt met de gebruikelijke functie van dat voertuig” is in de zin van het arrest van 4 september 2014, Vnuk (C-162/13, EU:C:2014:2146), en of het bijgevolg valt onder het begrip „deelneming aan het verkeer van voertuigen” in de zin van artikel 3, lid 1, van de Eerste richtlijn.
- 25 De verwijzende rechter wijst in dit verband erop dat de ruime uitlegging die het Hof in dat arrest aan dit begrip heeft gegeven, pleit voor een bevestigend antwoord op deze vraag. Volgens de verwijzende rechter maakt het in- en uitstappen van passagiers van een voertuig immers deel uit van het gebruik ervan, en kan het voertuig niet ten volle worden gebruikt als de passagiers erin blijven zitten.
- 26 Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, wenst de verwijzende rechter te vernemen of het begrip „deelneming aan het verkeer van voertuigen” in artikel 3, lid 1, van de Eerste richtlijn mede ziet op gevallen waarin het voertuig door een passagier wordt gebruikt.
- 27 In dit verband merkt de verwijzende rechter op dat volgens artikel 1, punt 2, van de Eerste richtlijn het begrip „benadeelde” in de zin van deze richtlijn verwijst naar eenieder die recht heeft op vergoeding van door voertuigen veroorzaakte schade. Hij voegt daaraan toe dat artikel 3, lid 1, van deze richtlijn betrekking heeft op de „deelneming aan het verkeer” van voertuigen en niet enkel op de aansprakelijkheid van de bestuurders.
- 28 Bovendien wijst de verwijzende rechter erop dat het Hof in zijn arrest van 4 september 2014, Vnuk (C-162/13, EU:C:2014:2146), heeft verduidelijkt dat elk gebruik van een voertuig dat overeenstemt met de gebruikelijke functie van dat voertuig onder het begrip „deelneming aan het verkeer van voertuigen” in die bepaling valt. Het openen van de portieren van een voertuig om in of uit te stappen, is een dergelijk gebruik.
- 29 In die omstandigheden heeft de Augstākā tiesa de behandeling van de zaak geschorst en het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:
- „1) Moet artikel 3, lid 1, van de [Eerste richtlijn] aldus worden uitgelegd dat het begrip ‚deelneming aan het verkeer van voertuigen’ een situatie omvat als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, namelijk het openen van de portieren van een geparkeerd voertuig?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet artikel 3, lid 1, van de [Eerste richtlijn] dan aldus worden uitgelegd dat het begrip ‚deelneming aan het verkeer van voertuigen’ een situatie omvat als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, namelijk [die waarin] schade aan de eigendom van een derde wordt veroorzaakt door het gebruik van een voertuig door een passagier?”

Beantwoording van de prejudiciële vragen

- 30 Met zijn vragen, die gezamenlijk moeten worden onderzocht, wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of artikel 3, lid 1, van de Eerste richtlijn aldus moet worden uitgelegd dat het in die bepaling gebezigde begrip „deelneming aan het verkeer van voertuigen” mede ziet op een situatie waarin de passagier van een op een parkeerterrein gestald voertuig bij het openen van het portier van dat voertuig, het ernaast geparkeerde voertuig heeft geraakt en beschadigd.
- 31 In dit verband zij eraan herinnerd dat het begrip „deelname aan het verkeer van voertuigen” in artikel 3, lid 1, van de Eerste richtlijn niet aan de beoordeling van elke lidstaat kan worden overgelaten, maar een autonoom begrip van Unierecht vormt dat overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof in het bijzonder dient te worden uitgelegd in het verband van de context van deze

bepaling en de doelstellingen van de regeling waarvan zij deel uitmaakt (arresten van 4 september 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, punten 41 en 42, en 28 november 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, punt 31).

- 32 De Unieregeling inzake de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van voertuigen aanleiding kan geven, heeft tot doel het vrije verkeer te waarborgen, zowel van gewoonlijk op het grondgebied van de Europese Unie gestalde voertuigen als van inzittenden van die voertuigen, en beoogt voorts te verzekeren dat de slachtoffers van door deze voertuigen veroorzaakte ongevallen een vergelijkbare behandeling krijgen, ongeacht de plaats op het grondgebied van de Unie waar het ongeval zich heeft voorgedaan (zie in die zin arresten van 23 oktober 2012, Marques Almeida, C-300/10, EU:C:2012:656, punt 26; 4 september 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, punt 50, en 28 november 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, punt 32).
- 33 Bovendien blijkt uit de evolutie van deze regeling dat de Uniewetgever de doelstelling van bescherming van de slachtoffers van door die voertuigen veroorzaakte ongevallen voortdurend heeft nagestreefd en versterkt (arresten van 4 september 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, punten 52-55, en 28 november 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, punt 33).
- 34 In het licht van deze overwegingen heeft het Hof geoordeeld dat artikel 3, lid 1, van de Eerste richtlijn aldus moet worden uitgelegd dat het daarin vervatte begrip „deelneming aan het verkeer van voertuigen” niet beperkt blijft tot situaties in het wegverkeer, dat wil zeggen deelneming aan het verkeer op de openbare weg, maar dat onder dit begrip elk gebruik van een voertuig valt dat overeenstemt met de gebruikelijke functie van dit voertuig (arresten van 4 september 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, punt 59, en 28 november 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, punt 34).
- 35 In dit verband heeft het Hof erop gewezen dat, aangezien de in artikel 1, punt 1, van de Eerste richtlijn bedoelde motorrijtuigen onafhankelijk van hun kenmerken bestemd zijn om gewoonlijk als vervoermiddel te dienen, dit begrip ieder gebruik van een voertuig als vervoermiddel omvat (arrest van 28 november 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, punten 37 en 38).
- 36 In casu moet het openen van het portier van een voertuig worden beschouwd als een gebruik ervan dat overeenstemt met zijn functie als vervoermiddel, aangezien het met name mogelijk maakt dat personen in- en uitstappen en dat goederen die met dat voertuig worden of zijn vervoerd, worden geladen en gelost.
- 37 Aan deze conclusie wordt niet afgedaan door het feit dat de in het hoofdgeding aan de orde zijnde voertuigen op het moment van het ongeval stilstonden en zich op een parkeerterrein bevonden.
- 38 Er zij immers aan herinnerd dat het feit dat het voertuig stilstond toen hiermee een ongeval plaatsvond, op zich niet uitsluit dat het gebruik van dat voertuig op dat moment kan vallen onder de functie ervan als vervoermiddel en bijgevolg onder het begrip „deelneming aan het verkeer” in de zin van artikel 3, lid 1, van de Eerste richtlijn (arrest van 28 november 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, punt 39). De portieren worden doorgaans enkel geopend wanneer de voertuigen stilstaan.
- 39 Bovendien heeft het Hof ook gepreciseerd dat de vraag of de motor van het betrokken voertuig op het moment van het ongeval al of niet draaide, evenmin doorslaggevend is (arrest van 28 november 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, punt 39).

- 40 Wat het feit betreft dat de voertuigen in het hoofdgeding zich op een parkeerterrein bevonden, zij eraan herinnerd dat de draagwijdte van het begrip „deelneming aan het verkeer van voertuigen” in de zin van artikel 3, lid 1, van de Eerste richtlijn niet afhangt van het soort terrein waarop dit voertuig wordt gebruikt (zie in die zin arresten van 28 november 2017, Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, punt 35, en 20 december 2017, Núñez Torreiro, C-334/16, EU:C:2017:1007, punt 30).
- 41 Met betrekking tot de omstandigheid dat het ongeval in het hoofdgeding niet het gevolg is van een handeling van de bestuurder van het eerste voertuig, maar van een passagier ervan, moet om te beginnen worden opgemerkt dat artikel 3, lid 1, van de Eerste richtlijn in het algemeen bepaalt dat „de wettelijke aansprakelijkheid met betrekking tot de deelneming aan het verkeer van voertuigen die gewoonlijk op [het] grondgebied [van elke lidstaat] zijn gestald” door een verzekering moet zijn gedekt.
- 42 In tegenstelling tot het standpunt van de Poolse regering met betrekking tot het antwoord op de tweede vraag, beperkt dus noch deze bepaling, noch de andere bepalingen van de richtlijnen inzake de verplichte verzekering de verplichte verzekeringsdekking tot de wettelijke aansprakelijkheid van een specifieke categorie personen, zoals de bestuurder van het voertuig.
- 43 Daarentegen maken artikel 2, lid 1, van de Tweede richtlijn – waarin wordt verwezen naar „het gebruik of het besturen van voertuigen” – en artikel 3 van deze richtlijn – waarin wordt verwezen naar de „bestuurder of [...] enig andere persoon die bij een ongeval wettelijk aansprakelijk wordt gesteld en daarvoor door de [verplichte] verzekering is gedekt” – het aannemelijk dat deze verzekering niet alleen betrekking heeft op de wettelijke aansprakelijkheid die voortvloeit uit het besturen van voertuigen, maar ook op de wettelijke aansprakelijkheid die voortvloeit uit andere vormen van gebruik ervan en uit het gebruik ervan door andere personen dan de bestuurder.
- 44 Voorts blijkt uit de in de punten 34 en 35 van dit arrest aangehaalde rechtspraak dat het begrip „deelneming aan het verkeer van voertuigen” in de zin van artikel 3, lid 1, van de Eerste richtlijn betrekking heeft op „elk” gebruik van een voertuig dat overeenstemt met de gebruikelijke functie ervan, namelijk de functie van vervoermiddel.
- 45 In dit verband moet worden benadrukt dat dit gebruik van voertuigen niet beperkt is tot het besturen ervan, maar ook handelingen omvat die, zoals de in punt 36 van dit arrest vermelde handeling, gewoonlijk ook door de passagiers worden verricht.
- 46 Ten slotte zij eraan herinnerd dat de Unieregeling inzake de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, zich ertegen verzet dat de voor de verzekeraar geldende verplichting tot schadeloosstelling van een slachtoffer van een verkeersongeval met een verzekerd voertuig, wordt uitgesloten wanneer dat ongeval is veroorzaakt door een persoon die niet de persoon is die door de verzekeringspolis wordt gedekt (zie in die zin arrest van 1 december 2011, Churchill Insurance Company Limited en Evans, C-442/10, EU:C:2011:799, punten 33-44 en aldaar aangehaalde rechtspraak).
- 47 Uit de voorgaande overwegingen volgt dat het feit dat het in het hoofdgeding aan de orde zijnde ongeval niet het gevolg is van een handeling van de bestuurder van het eerste voertuig, maar van een passagier ervan, op zich niet uitsluit dat het gebruik van dat voertuig op dat moment kan vallen onder de functie ervan als vervoermiddel en bijgevolg onder het begrip „deelneming aan het verkeer van voertuigen” in de zin van artikel 3, lid 1, van de Eerste richtlijn.
- 48 Gelet op een en ander moet op de gestelde vragen worden geantwoord dat artikel 3, lid 1, van de Eerste richtlijn aldus moet worden uitgelegd dat het in die bepaling gebezigde begrip „deelneming aan het verkeer van voertuigen” mede ziet op een situatie waarin de passagier van een op een parkeerterrein gestald voertuig bij het openen van het portier van dat voertuig, het ernaast geparkeerde voertuig heeft geraakt en beschadigd.

Kosten

- 49 Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de verwijzende rechter over de kosten heeft te beslissen. De door anderen wegens indiening van hun opmerkingen bij het Hof gemaakte kosten komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Het Hof (Zesde kamer) verklaart voor recht:

Artikel 3, lid 1, van richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid moet aldus worden uitgelegd dat het in die bepaling gebezigde begrip „deelneming aan het verkeer van voertuigen” mede ziet op een situatie waarin de passagier van een op een parkeerterrein gestald voertuig bij het openen van het portier van dat voertuig, het ernaast geparkeerde voertuig heeft geraakt en beschadigd.

ondertekeningen